

Голові разової спеціалізованої

вченої ради ДФ 20.051.190

Карпатського національного університету імені Василя Стефаника,

доктору економічних наук, професору,

професору кафедри фінансів

Карпатського національного університету імені Василя Стефаника

Щуру Роману Івановичу

ВІДГУК

офіційного опонента доктора наук з державного управління, доцента **Васюк Наталії Олегівни** на дисертаційну роботу **Подольна Михайла Івановича** на тему: «**Державне регулювання ресторанного бізнесу в Україні**», поданої до захисту у спеціалізовану вчену раду Карпатського національного університету імені Василя Стефаника на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 – публічне управління та адміністрування

Актуальність теми дисертації, зв'язок з науковими програмами, темами

Ресторанний бізнес є важливою складовою національної економіки та сектору послуг. Так, за даними Державної податкової служби у 2025 році обсяг доходів закладів громадського харчування в Україні досяг близько 246,7 млрд грн, що на 21,7% більше, ніж у 2024 році, а це свідчить про активне відновлення та зростання галузі в тому числі в умовах війни. В той же час, галузь характеризується високим рівнем ризикованості та нестабільності, зокрема значна кількість підприємств припиняє діяльність уже в перші роки функціонування. При цьому в умовах воєнного стану ресторанний бізнес в Україні зазнає додаткових викликів, як то енергетична нестабільність, дефіцит кадрів, зниження платоспроможності населення, ризику ведення діяльності та ін., що підсилює роль держави у формуванні адаптивних механізмів регулювання, спрямованих на підтримку підприємництва та забезпечення економічної стійкості галузі. Важливим аспектом в регулюванні ресторанного бізнесу є необхідність забезпечення якості та безпечності харчових продуктів. Впровадження міжнародних стандартів, зокрема системи НАССР, є ключовим інструментом державного контролю у сфері ресторанного бізнесу та потребує

подальшого вдосконалення нормативно-правової бази, що у свою чергу, потребує систематизації і гармонізації з міжнародними стандартами.

Все це обумовлює високу актуальність дисертаційного дослідження М.І.Подольна, присвяченого комплексному вдосконаленню механізмів державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні з урахуванням сучасних економічних викликів, євроінтеграційних процесів та умов воєнного часу, що має ключове значення для підвищення конкурентоспроможності галузі та забезпечення її сталого розвитку.

Дисертаційне дослідження виконане у межах науково-дослідної роботи Прикарпатського (Карпатського) національного університету імені Василя Стефаника, зокрема: «Теоретико-методологічні та прикладні засади розробленні і функціонування інноваційних механізмів публічного управління та адміністрування» (номер державної реєстрації 0120U100494), внесок автора полягає в розробці теоретичних положень і практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні, зокрема обґрунтуванні структурно-логічної моделі комплексного механізму регулювання, який поєднує нормативно-правові, інституційні, економічні та організаційні інструменти впливу; уточненні понятійно-категорійного апарату щодо державного управління ресторанним бізнесом; визначенні принципів, функцій та інструментів державного впливу на розвиток галузі; розробленні підходів до впровадження цифрових технологій у регуляторні процеси та формуванні пропозицій щодо підвищення ефективності державної політики у сфері ресторанного бізнесу в умовах децентралізації та сучасних соціально-економічних викликів; «Розробка і обґрунтування соціально-економічного та організаційно управлінського механізму збалансованого розвитку підприємницьких структур у регіоні Карпат» (номер державної реєстрації 0113U004332), внесок автора полягає в удосконаленні організаційно-економічних засад державного регулювання сфери послуг, зокрема ресторанного бізнесу; обґрунтуванні напрямів підвищення ефективності взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування з суб'єктами господарювання; розробленні рекомендацій щодо зниження регуляторних бар'єрів, підвищення якості та безпечності послуг, а також формуванні пропозицій щодо стимулювання розвитку підприємництва та забезпечення конкурентоспроможності галузі в умовах децентралізації.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертаційній роботі

Аналіз дисертаційної роботи загалом засвідчив її високу структурованість та логічну послідовність викладу матеріалу. Ознайомлення

зі змістом роботи підтвердило її повну відповідність об'єкту, предмету та визначеним завданням дослідження. Сформовані автором наукові положення, висновки і рекомендації є достатньо обґрунтованими, достовірними та мають чітку теоретико-методологічну базу. Результати дисертаційної роботи ґрунтуються на проведених здобувачем комплексних дослідженнях як теоретичного, так і емпіричного характеру.

Мета дисертації – розробка науково-обґрунтованих пропозицій з удосконалення державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні.

Інформаційну базу дослідження становлять нормативно-правова база України, а також міжнародні нормативні акти. Як джерела інформації використано теоретичні розробки вітчизняних і зарубіжних учених, аналітичні звіти міжнародних організацій (ООН, ЄС та ін.), матеріали науково-практичних конференцій та власні публікації автора. Обґрунтованість результатів забезпечено коректним використанням системного, інституціонального та структурно-функціонального підходів, а також удосконаленням методологічного підходу до дослідження й оцінювання ефективності державного регулювання ресторанного бізнесу шляхом поєднання системного, комплексного, інституційного та порівняльного методів.

Достовірність та обґрунтованість отриманих результатів також забезпечується публікацією статей в провідних фахових виданнях України, апробацією отриманих наукових результатів на науко-практичних конференціях та круглих столах, впровадженням отриманих результатів в діяльності органів державної влади. Загальні положення та зміст дисертації відображено у 9 публікаціях, зокрема в 5 статтях у наукових фахових виданнях з публічного управління, розділ у колективній монографії та трьох тезах доповідей у матеріалах міжнародних науково-практичних конференцій.

Структура і зміст дисертаційної роботи, її відповідність встановленим вимогам

Дисертаційна робота є цілісною, завершеною науковою працею, що відповідає встановленим вимогам щодо структури та змісту дисертаційного дослідження. Робота складається із анотації, вступу, трьох розділів, кожен з яких включає по три параграфи, загального висновку роботи, списку використаних джерел.

У першому розділі *«Теоретико-методологічні засади державного регулювання ресторанного бізнесу»* автором здійснено ґрунтовний аналіз категоріально-понятійного апарату дослідження, з'ясовано теоретико-методологічні підходи до державного регулювання ресторанного бізнесу, що

дозволило визначити його як складну багаторівневу систему, розвиток якої залежить від збалансованої взаємодії нормативно-правових, економічних, соціальних та інституційно-контрольних механізмів.

Автором запропоновано авторські визначення, зокрема «державне регулювання ресторанного бізнесу» визначено як інтегровану систему нормативно-правових, інституційних, економічних та соціальних інструментів державного впливу, спрямованих на формування конкурентного, безпечного та соціально орієнтованого середовища функціонування ресторанної галузі, забезпечення балансу інтересів держави, бізнесу і споживачів та стимулювання її сталого розвитку.

При цьому, «нормативно-правовий механізм державного регулювання» автор визначає як системно впорядковану сукупність законодавчих, підзаконних, стандартних та процедурних норм, а також інструментів їх реалізації, спрямованих на встановлення правил функціонування ресторанного бізнесу, забезпечення безпеки та якості послуг, захисту прав споживачів і створення прозорого конкурентного середовища, що реалізується через узгоджену взаємодію органів державної влади та місцевого самоврядування.

Особливу наукову увагу приділено таким термінам як «інституційне забезпечення» (сукупність органів державної влади, місцевого самоврядування, бізнес-асоціацій та інших суб'єктів, а також форм і механізмів їх взаємодії, які забезпечують формування, реалізацію та координацію державної політики у сфері ресторанного бізнесу з метою підвищення ефективності управління, зниження адміністративних бар'єрів та розвитку партнерських відносин між державою і бізнесом); «державний контроль і нагляд» (система організаційно-правових та адміністративних заходів, спрямованих на перевірку дотримання суб'єктами господарювання встановлених нормативно-правових вимог, стандартів безпечності та якості послуг, яка реалізується на засадах ризик-орієнтованого підходу, прозорості процедур та мінімізації надмірного адміністративного втручання у діяльність бізнесу) та ін., що дозволило інтегрувати адміністративні, економічні та соціальні аспекти регуляторного впливу в єдину логічну систему. Автором доведено, що удосконалення понятійно-категорійного апарату створює теоретичне підґрунтя для комплексного аналізу державного регулювання ресторанного бізнесу та формування науково обґрунтованих рекомендацій щодо його вдосконалення.

Вагомим внеском автора є розкриття методологічних особливостей дослідження, зокрема автором обґрунтовано доцільність використання комплексного міждисциплінарного підходу, що поєднує системний,

інституційний, економічний та порівняльний аналіз, а також запропоновано новий підхід до оцінювання ефективності державного регулювання ресторанного бізнесу, який передбачає використання інтегрованої системи показників, згрупованих у чотири блоки: економічний (дохідність, інвестиційна активність, частка МСП), соціальний (рівень зайнятості, якість сервісу, доступність послуг), інституційний (ефективність взаємодії органів влади, рівень довіри бізнесу) та регуляторний (прозорість процедур, рівень адміністративного навантаження, цифровізація процесів). Це заклало надійний теоретичний базис для наступних етапів дисертаційного дослідження.

У другому розділі *«Сучасний стан державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні»* автором здійснено аналіз ролі ресторанного бізнесу в регіональному розвитку та обґрунтовано кластерний підхід, що відображає просторово-економічний аналіз галузі; охарактеризовано інституційні проблеми регулювання (низька координація, адміністративні бар'єри, недостатня цифровізація), що базується на емпіричних даних; узагальнено проблеми нормативно-правового забезпечення та міжрівневої взаємодії органів влади.

Особливу увагу в роботі приділено аналізу діяльності органів публічної влади. Так автором доведено, що неузгодженість дій органів державної влади різних рівнів призводить до дублювання функцій, надмірного адміністративного навантаження та зниження ефективності контролю. Обґрунтовано необхідність формування єдиного координаційного підходу до реалізації регуляторної політики, який передбачає узгодженість нормативних рішень, спрощення дозвільних процедур та впровадження принципів прозорості, передбачуваності та цифровізації. У розділі доведено, що удосконалення нормативно-правового забезпечення має здійснюватися у взаємозв'язку з інституційними та економічними інструментами державного регулювання, що забезпечить формування цілісного механізму впливу держави на розвиток ресторанного бізнесу.

Автором встановлено, що ефективність нормативно-правового забезпечення безпосередньо залежить від його узгодженості з інституційними та економічними інструментами, що обґрунтовує необхідність формування інтегрованої регуляторної політики.

У третьому розділі *«Удосконалення державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні»* автором викладено результати порівняльного аналізу зарубіжного досвіду та обґрунтування доцільності впровадження гібридної моделі регулювання ресторанного бізнесу для України, а також розроблення комплексного механізму державного регулювання ресторанного

бізнесу, його апробацію на регіональному рівні та доповнення економетричною моделлю оцінювання ефективності.

Особливу увагу автором приділено удосконалення державного регулювання ресторанного бізнесу таким напрямом як цифровізація регуляторних процесів, спрощення дозвільних процедур через принцип «єдиного вікна», впровадження ризик-орієнтованого контролю, розвиток економічного стимулювання, посилення інституційної взаємодії на засадах партнерства та ін.

Вагомим доробком автора є розроблення комплексного механізму державного регулювання ресторанного бізнесу, який представляє собою інтегровану систему взаємодії нормативно-правових, інституційних, економічних та організаційних елементів. Дослідником визначено, що ключовою особливістю запропонованого механізму є його структурна узгодженість та орієнтація на поєднання регуляторних і стимулюючих інструментів державного впливу, що відповідає сучасним підходам публічного управління. Практичне застосування цього механізму продемонстровано на прикладі Івано-Франківської області, де ресторанний бізнес виступає важливим елементом туристично-економічного розвитку.

Отже, на підставі зазначеного вище, можна стверджувати про логічність, послідовність та завершеність дисертаційної роботи як наукової праці, виконаної автором самостійно.

Оформлення наукового дослідження відповідає встановленим вимогам. Зроблені автором пропозиції пройшли апробацію та доведені до практичного використання.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів, повнота їх викладу в опублікованих працях

Достовірність результатів і висновків дослідження забезпечується чітко визначеною методологією, загальних і спеціальних методів наукового пізнання.

Основні наукові результати, одержані автором, та їх новизна полягає у тому, що у дисертаційній роботі за результатами дослідження розроблено науково-обґрунтовані пропозиції з удосконалення державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні. У результаті дослідження:

уперше:

— запропоновано науково-обґрунтований комплексний механізм державного регулювання ресторанного бізнесу, який базується на інтеграції соціально-економічного, інституційного та нормативно-правового компонентів у єдину систему взаємодії, що забезпечує поєднання функцій

контролю, стимулювання та координації та орієнтований на цифровізацію, партнерську взаємодію держави і бізнесу, зниження адміністративного тиску та адаптивність до умов воєнних та післявоєнних трансформацій України;

– запропоновано інтегровану модель оцінювання ефективності державного регулювання ресторанного бізнесу, яка ґрунтується на системі взаємопов'язаних індикаторів, об'єднаних у чотири блоки (економічний, соціальний, інституційний, регуляторний), що дозволяє здійснювати комплексну оцінку результативності державної політики та її впливу на розвиток ресторанного бізнесу в коротко-та довгостроковій перспективі;

– запропоновано кластерно-адаптивну модель державного впливу на розвиток ресторанного бізнесу, що передбачає диференціацію регуляторної політики залежно від типу територіального середовища (туристичного, урбаністичного, транзитного, локального); на відміну від уніфікованих підходів, така модель враховує регіональні особливості розвитку галузі та дозволяє підвищити ефективність державного регулювання на місцевому рівні.

удосконалено:

– понятійно-категорійний апарат дослідження державного регулювання ресторанного бізнесу шляхом систематизації та уточнення ключових наукових дефініцій з урахуванням положень теорії публічного управління, інституційної економіки, концепцій сталого розвитку та публічно-приватного партнерства. Зокрема, уточнено зміст поняття «державне регулювання ресторанного бізнесу» як інтегрованої системи нормативно-правових, інституційних, економічних та соціальних інструментів державного впливу, спрямованих на формування конкурентного, безпечного та соціально орієнтованого середовища функціонування ресторанного бізнесу; на відміну від існуючих трактувань, у запропонованому визначенні акцентовано увагу на соціальній складовій, інклюзивності та формуванні сервісної культури; «нормативно-правовий механізм державного регулювання» трактується як системно впорядкована сукупність законодавчих, підзаконних, стандартних та процедурних норм, а також інструментів їх реалізації, спрямованих на встановлення правил функціонування ресторанного бізнесу, забезпечення безпеки та якості послуг, захисту прав споживачів і створення прозорого конкурентного середовища, що реалізується через узгоджену взаємодію органів державної влади та місцевого самоврядування; «інституційне забезпечення» як сукупність органів державної влади, місцевого самоврядування, бізнес-асоціацій та інших суб'єктів, а також форм і механізмів їх взаємодії, які забезпечують формування, реалізацію та координацію державної політики у сфері ресторанного бізнесу з метою

підвищення ефективності управління, зниження адміністративних бар'єрів та розвитку партнерських відносин між державою і бізнесом; «державний контроль і нагляд» як система організаційно-правових та адміністративних заходів, спрямованих на перевірку дотримання суб'єктами господарювання встановлених нормативно-правових вимог, стандартів безпечності та якості послуг, яка реалізується на засадах ризик-орієнтованого підходу, прозорості процедур та мінімізації надмірного адміністративного втручання у діяльність бізнесу; «економічне стимулювання ресторанного бізнесу» виступає сукупністю фінансово-економічних інструментів державного впливу (податкові пільги, гранти, субсидії, інвестиційна підтримка, кредитні програми), спрямованих на активізацію підприємницької діяльності, підвищення інвестиційної привабливості ресторанного бізнесу, розвиток інновацій, підтримку малого і середнього бізнесу та забезпечення сталого розвитку ресторанного бізнесу в Україні. Це дозволило інтегрувати адміністративні, економічні та соціальні аспекти регуляторного впливу в єдину логічну систему;

– методологічний підхід до дослідження й оцінювання ефективності державного регулювання ресторанного бізнесу шляхом поєднання системного, комплексного, інституційного та порівняльного методів. Доведено, що ресторанний бізнес як об'єкт публічного управління характеризується складною багаторівневою структурою взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів малого і середнього підприємництва та споживачів послуг, що потребує застосування багатофакторних методів аналізу. Запропоновано систему критеріїв оцінювання ефективності державного регулювання ресторанного бізнесу, що включає показники конкурентоспроможності, інвестиційної привабливості, якості та доступності послуг, рівня легалізації бізнесу та соціальної відповідальності, що дозволяє здійснювати комплексну оцінку результативності регуляторної політики та формувати практично орієнтовані рекомендації щодо її вдосконалення;

– наукові підходи до аналізу інституційного середовища ресторанного бізнесу, які поглиблено шляхом використання результатів анкетного опитування суб'єктів господарювання, що дозволило ідентифікувати ключові проблеми взаємодії бізнесу з державою (надмірне регулювання, складність процедур, низький рівень підтримки) та обґрунтувати напрями вдосконалення регуляторної політики;

– підходи до оцінювання доступності послуг ресторанного бізнесу, які розширено через використання показника забезпеченості населення закладами громадського харчування (на 10 тис. осіб) та його динамічного аналізу, що

дозволило виявити тенденції скорочення мережі та зниження доступності послуг у регіональному розрізі;

набули подальшого розвитку:

- теоретико-методологічні засади державного регулювання ресторанного бізнесу через інтеграцію положень інституційної економіки, публічного управління та концепції сталого розвитку, що дозволило сформулювати цілісне бачення держави у розвитку ресторанного бізнесу як балансу між регуляторними та стимулюючими функціями при цьому обґрунтовано доцільність застосування системного, інституційного та процесного підходів, що дає можливість розглядати державне регулювання як комплексний і динамічний механізм взаємодії держави та бізнесу;

- кластерний підхід до державного регулювання ресторанного бізнесу, який передбачає виділення територіально-функціональних кластерів (туристичних, урбаністичних, транзитних, локально-гастрономічних) як об'єктів державного впливу, що враховує регіональну специфіку, рівень туристичної активності, локальну гастрономічну ідентичність та дозволяє формувати диференційовану регуляторну політику та уточнено підходи до кластеризації через визначення критеріїв їх формування та обґрунтування доцільності використання різних інструментів державного впливу залежно від типу кластеру;

- науково-практичні підходи до адаптації кращого зарубіжного досвіду державного регулювання, зокрема поєднання європейської моделі цифровізації регуляторних процесів, американської моделі мінімального адміністративного втручання та стимулюючих механізмів підтримки бізнесу, що забезпечує можливість формування ефективної національної моделі регулювання.

Таким чином, у дисертаційній роботі послідовно та на належному науково-методологічному рівні обґрунтовано наукову новизну одержаних результатів. Дисертантом здійснено системний аналіз теоретичних підходів і практичних аспектів досліджуваної проблематики, що дозволило сформулювати низку положень, які розширюють і поглиблюють існуючі наукові уявлення у відповідній галузі знань. Визначені автором результати мають концептуальний характер, характеризуються внутрішньою логічною узгодженістю та ґрунтуються на сучасних наукових підходах, що свідчить про їхню наукову обґрунтованість і достовірність. Запропоновані в роботі положення, висновки та рекомендації відзначаються науковою новизною, теоретичною значущістю та прикладною спрямованістю, що дає підстави стверджувати про логічність і послідовність обґрунтування автором нових наукових результатів дослідження.

Практичне значення і впровадження одержаних результатів дослідження

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що основні теоретичні та прикладні розробки й пропозиції автора можуть бути використані при підготовці навчально-методичних матеріалів з публічного управління, при викладанні здобувачам закладів вищої освіти, а також в практичній діяльності органів місцевого самоврядування. Основні результати дослідження використано:

- Івано-Франківська міська рада (довідка № 19/01-20/23в від 05.01.2026 р.) використано розробки та пропозиції щодо інтеграції економічних, соціальних та інституційних цілей державної політики використовується в діяльності обласної державної адміністрації під час координації взаємодії між структурними підрозділами, органами місцевого самоврядування, суб'єктами підприємництва та громадськими об'єднаннями; розвитку партнерських відносин між державою, бізнесом і суспільством, зокрема через консультаційні механізми, публічні обговорення регуляторних рішень та залучення бізнес-спільноти до формування політики у сфері послуг і туризму;

- Асоціація рестораторів Івано-Франківська (довідка від 31.12.2025 р.) реалізовано елементи публічно-приватного партнерства, що проявляються у спільних ініціативах з органами місцевого самоврядування щодо розвитку туристично-ресторанної інфраструктури міста, просування локальних гастрономічних брендів, організації галузевих заходів, фестивалів та навчальних програм;

- ФОП Швадчак Олеся Володимирівна (довідка від 26.12.2025 р.) реалізація положень щодо цифровізації регуляторних і управлінських процедур електронного документообігу, цифрових сервісів обліку, онлайн-касових систем, електронних каналів взаємодії з контролюючими органами та споживачами;

- Університет Короля Данила (довідка № 01 від 02.01.2026 р.) використано розробки автора щодо узагальнення і систематизації теоретичних засад, що розкривають соціальну відповідальність та інклюзивність як невід'ємні складові сучасного ресторанного бізнесу; впровадженні інноваційних рішень для забезпечення доступності послуг, зокрема через концепцію «невидимої інклюзії», яка передбачає створення безбар'єрного середовища без акцентування на обмеженнях окремих груп споживачів.

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності

За результатами аналізу матеріалів дисертаційного дослідження фактів порушення академічної доброчесності не встановлено, не виявлено академічного плагіату та інших порушень законодавства. Здобувачем в повній

мірі забезпечено дотримання норм та принципів академічної доброчесності, норм законодавства про авторське право. У дисертації наявні посилання на відповідні джерела, зазначені у списку використаних джерел, окреслено особистий внесок автора щодо опублікованих у співавторстві праць.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

Позитивно оцінюючи отримані Подолянком Михайлом Івановичем результати виконаного ним дослідження, підкреслюючи їх наукову та практичну цінність, водночас слід вказати на такі недоліки дискусійного характеру та внести пропозиції:

1. У дисертації автором запропоновано інтегровану модель оцінювання ефективності державного регулювання ресторанного бізнесу. Однак варто було б у новизні сформулювати роль органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо удосконалення державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні, а також обґрунтувати їх взаємозв'язки між рівнями управління.

2. У дисертації виокремлено найбільш ефективні моделі державного регулювання ресторанного бізнесу на основі аналізу зарубіжного досвіду, серед яких зокрема європейська модель цифровізованого регулювання, американська модель мінімального адміністративного втручання з акцентом на саморегуляцію бізнесу та стимулююча модель підтримки підприємництва (п.3.1.). Проте, у висновках дослідження недостатньо конкретизовано механізми імплементації цього досвіду в національну практику України, зокрема на прикладі конкретної країни. Було б доцільно провести глибший аналіз можливостей та обмежень щодо імплементації кращих міжнародних практик з урахуванням українського контексту та особливостей правового поля.

3. У роботі дисертант розглядає питання щодо доцільності запровадження цифровізації та цифрового інструментарію механізмів державного регулювання ресторанного бізнесу в Україні. Разом із позитивним аспектом глибокого аналізу сучасного стану проблематики, деякі положення щодо запропонованих автором заходів потребують подальшої деталізації, особливо щодо механізму їхньої імплементації на практиці. Враховуючи сучасні аспекти впровадження цифрового інструментарію бажано було б викласти запропоновані положення в окремому підрозділі дисертаційного дослідження.

4. Автором досліджено питання кадрового забезпечення ресторанного бізнесу в частині виокремлення основних ризиків та обмежень державного регулювання досліджуваної сфери. Вважаємо, що практичне значення

дослідження набуло б більшої ваги якби автор дослідив актуальні питання удосконалення кадрового забезпечення, зокрема щодо підготовки керівних кадрів у сфері реалізації механізмів державного регулювання у діяльності органів державної влади.

Разом з тим, висловлені зауваження та рекомендації носять переважно дискусійний характер і не знижують загалом високого теоретико-методологічного рівня представленої дисертаційної роботи.

Загальний висновок та оцінка дисертації

Дисертаційне дослідження Подоляна Михайла Івановича на тему: «Державне регулювання ресторанного бізнесу в Україні» є самостійним, завершеним науковим дослідженням, виконаним на актуальну тему, містить положення наукової новизни, має теоретичне та практичне значення та відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Дисертаційна робота «Державне регулювання ресторанного бізнесу в Україні» відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (зі змінами), вимогам наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (зі змінами), а її автор – Подолян Михайло Іванович – заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління, доцент,
професор кафедри національної економіки
та публічного управління

Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана

Наталія ВАСЮК